

telse var de kommunistiske Ændringsforslag »saa kostbare, at man ganske roligt og uden Overdrivelse kan sige, at de er fuldstændig uden Forbindelse med, hvad der lader sig gennemføre her i Landet. De indeholder Løfter, som Kommunisterne vilde være ude af Stand til at indfri, hvis de nogen Sinde kom til at overtage Regeringen. Disse kommunistiske Ændringsforslag repræsenterer en politisk Ansvarsløshed og et Komediespil over for Befolkningen i Almindelighed og Rentemodtagerne i Særdeleshed, som ikke kan ønskes dokumenteret paa tydeligere Maade, end sket er ved den Beregning, som nu er foretaget ovre i Arbejds- og Socialministeriet. Det kommunistiske Forslag, hvorefter Renten i Tilfælde af en Ægtefælles Død først skulde nedsættes for den efterlevende Ægtefælle efter 3 Maaneders Forløb, vilde Socialdemokraterne ikke stemme imod, men Taleren gjorde opmærksom paa, at der i Forvejen fandtes en Bestemmelse i Loven, som giver Mulighed for at udbetale den efterlevende et særligt Tillæg til Renten, medens Afviklingen af hidtidige Forpligtelser foregaar. »Desuden kan der udbetales personligt Tillæg, men det er muligt, at disse to Bestemmelser bør suppleres. Spørgsmaalet herom bør imidlertid efter vor Mening hvile, til den endelige Revision af Folkeforsikringsloven skal finde Sted, og jeg føler mig temmelig overbevist om, at saa mangelfuldt, som Regeringsforslaget har været forberedt, kan det ikke vare længe, inden den endelige Revision af Folkeforsikringsloven maa komme.«

Ragnhild Andersen (D. K.) mente, at Beregningerne vedrørende de kommunistiske Ændringsforslag havde givet et lidt for højt Udgiftsbeløb, idet man kunde regne med, at Folk med forholdsvis stor Formue ikke vilde stille Krav om det ringe Aldersrentebeløb, de eventuelt havde Ret til.

Størmose (D. S.) ønskede ligesom Socialdemokraterne at gaa lidt videre i Retning af at imødekomme Alders- og Invaliderentemodtagernes Ønsker. Paa enkelte Punkter vilde han dog støtte Ministerens Ændringsforslag i Stedet for Socialdemokraternes. Det gjaldt saaledes med Hensyn til Aldersgrænsen for Ret til at oppebære Aldersrente og med Hensyn til Børnetillæggene. *Søren Olesen* (D. R.) ønskede ligeledes Aldersgrænsen sat til 65 Aar som af Ministeren foreslaet, men støttede i øvrigt de socialdemokratiske Ændringsforslag, hvorimod han tog Afstand fra de kommunistiske.

Ved den efterfølgende Afstemning forkastedes de kommunistiske Ændringsforslag; Socialdemokraterne indtog det Standpunkt, at de i nogle Tilfælde stemte imod og i andre Tilfælde undlod at stemme. Ogsaa de socialdemokratiske Ændringsforslag forkastedes, men de fik helt igennem Tilslutning fra Kommunisterne og for en stor Dels Vedkommende fra Dansk Samling og Danmarks Retsforbund, som det er omtalt oven-